

En stor del av jazzklubbarnas ekonomi hänger ihop med statliga och kommunala bidrag.

Det är alltså av intresse att studera de olika ekonomiska villkor som klubbarna har och att försöka förstå villkoren för erhållna bidrag. I andra sammanhang är villkoren för bidrag oftast väldigt exakta (Hyresbidrag, barnbidrag, socialbidrag etcetera) men inom kultursvängen är det lite mera diffust vad som motiverar höga eller låga bidrag.

Bidragsdelen i klubbarnas ekonomi är en viktig del då dessa intäkter gör verksamheten mindre känslig beträffande risktagande och satsningar som inte alltid är tydligt kommersiellt gångbara. Att driva konsertverksamhet med konstmusik, som ju jazzen är, vore antagligen mycket svårt utan ett visst stöd från samhället.

Det är alltså viktigt för varje jazzklubb att till fullo begripa regler och villkor för stöd från stat och kommun.

Tittar man på utfallet av kulturrådets utdelade pengar för år 2020 och tidigare kan åtminstone inte undertecknad förstå fördelningsprinciperna. Därav denna studie.

Studien omfattar några klubbar i Västernorrland, Västerbotten och Norrbotten. I Västerbotten finns bara två fungerande klubbar, i Norrbotten en.

Kulturrådets principer för fördelning av bidrag borde genomlysas, dokumenteras och offentliggöras. Varje klubb som ansöker om medel måste rimligen få veta vad som är rätt och fel och hur man skall bete sig för att uppfylla kraven för bidrag.

Vi ser fram mot ett klagörande innan bidrag för nästa år (2021) skall sökas.

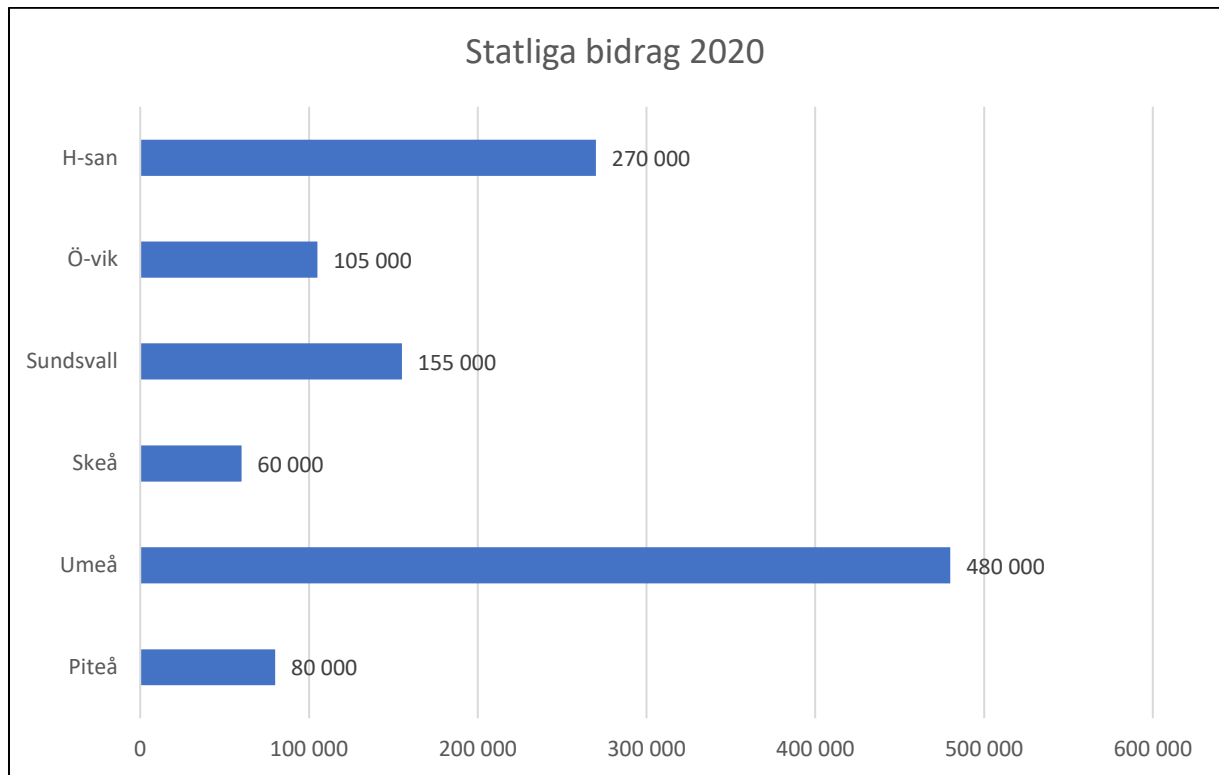
Skellefteå 2020-07-02

Mats Åkerström

Ordförande i Jazzklubben Boston

070-318 83 18 mats@akerstrom.nu

Utdelade bidrag år 2020 bland några norrlandsklubbar.

Som synes skiljer det 420 000.- mellan högsta och lägsta belopp. Uttrycker man det procentuellt så ser man att den klubb som erhåller den största delen av kakan får 42% av den pott som delades mellan de studerade klubbarna. Den som får lägsta bidrag får 5% av potten. Spontant tänker man sig då att detta borde spegla resp. klubbs verksamhet på ett eller annat sätt.

Klubb	Bidrag	% av total pott
Piteå	80 000	7%
Umeå	480 000	42%
Skeå	60 000	5%
Sundsvall	155 000	13%
Ö-vik	105 000	9%
H-san	270 000	23%
Summa	1 150 000	100%

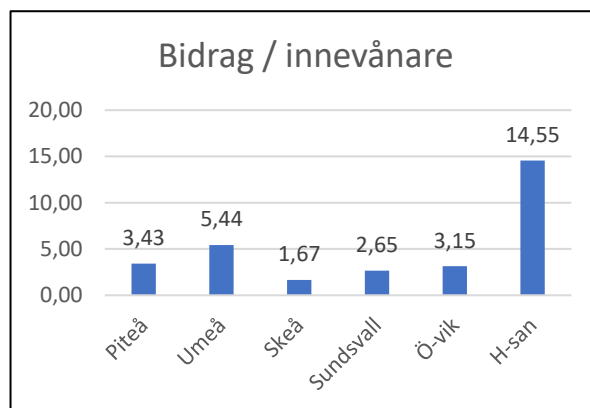
Tittar man bara på fördelningen högsta/lägsta så blir förhållandet i stort sett 90/10 (Noga räknat 89/11).

På de följande sidorna kommer några försök att spegla berörda klubbars verksamhet och hur bidrag fördelas. Undertecknad är väl medveten om att i ansökningshandlingarna redovisas både **hårda** (tex. antal konserter) och **mjuka** fakta (tex. hur man hanterar jämställdhetsfrågor). De senare svårare men naturligtvis viktigt.

Bidrag i förhållande till folkmängd

Nedan visas en tabell med resp. tätorts storlek. Man kunde ju tänka sig att med ett mindre publikunderlag skulle bidraget kunna öka. **(Kultur till glesbygden!)** Men så verkar bara vara fallet i Härnösands fall.

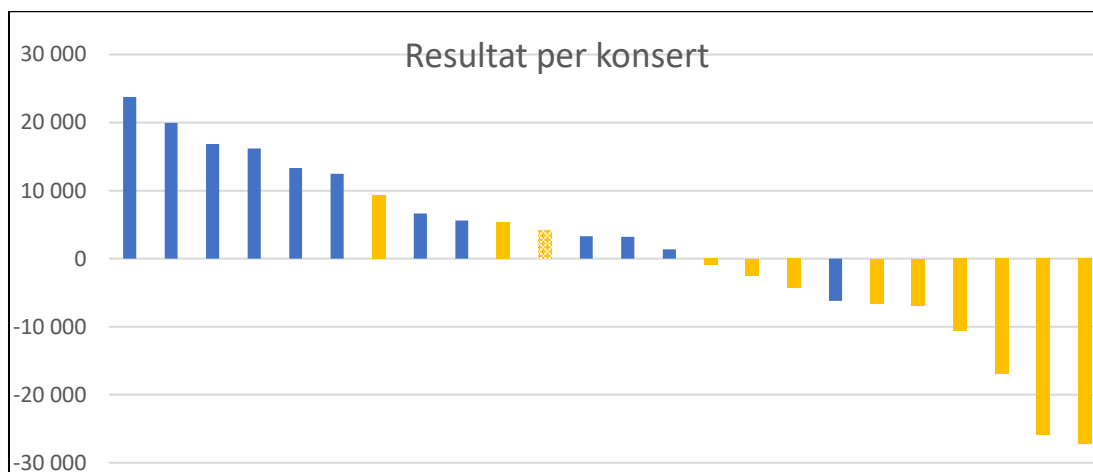
Klubb	Statligt	Folk-mängd*	Bidrag / innevånare
Piteå	80 000	23 326	3,43
Umeå	480 000	88 203	5,44
Skeå	60 000	35 882	1,67
Sundsvall	155 000	58 477	2,65
Ö-vik	105 000	33 348	3,15
H-san	270 000	18 563	14,55
Summa	1 150 000		

* Enligt SCB. Endast tätortens befolkning anges här.

Lokala band kontra proffs, vilka har behov av stöd?

I Skellefteås fall blandas friskt lokala amatörer med proffs (vilket också står i våra stadgar att vi skall). Man kan med fog påstå att fritidsmusiker är en ganska stor sponsor av klubbens verksamhet då de spelar för symboliska gager, ofta har en entusiastisk hemmapublik, låga resekostnader och således ger överskott i kassan. En sammanställning proffs kontra fritidsmusiker ser ut så här i Skellefteå när man tittar på ekonomiskt resultat. (24 studerade konserter)

■ Amatörband ■ Professionellt band

(Lokala musiker = amatörmusiker hämtade från Gällivare, Luleå, Piteå, Skellefteå, Umeå, Åsele och andra något så när "närliggande" orter). Föga förvånande behövs bidragen just till att täcka kostnader för professionella band.

De tre konserter med proffs som gick med vinst var Rigmor Gustavsson kvartett, Roffe Wikström (duo) och Christina Gustavsson som uppträdde som gäst i ett lokalt storband.

Bidrag per konsert eller medlemsantal?

Klubb	Piteå	Umeå	Skeå	Sundsvall	Ö-vik	H-san
Planerade konserter	25	34	22	30	22	44
Antal medlemmar *	50	400	301	168	153	300
Publik per konsert	20	128	116	110	113	109

* Gissat värde utifrån uppgiften om total intäkt för medlemsavgifter. Kan vara fel.

Ett tänkbart sätt att fördela bidrag vore efter "flit" dvs antal konserter med professionella musiker.

Klubb	Statligt bidrag	Antal konserter med proffs	Statligt bidrag / konsert	Besökare per konsert
Umeå	480 000	24	14 018	150
Skeå	60 000	12	2 727	134

Att göra flera konserter verkar vara "lönsamt", men varför ökar bidraget i så fall per konsert om man gör fler konserter? Umeå kör alltså dubbelt så många konserter med proffs som Skellefteå och skall naturligtvis belönas därefter men är deras konserter verkligen 5 ggr så dyra att arrangera?

Publiktillströmning

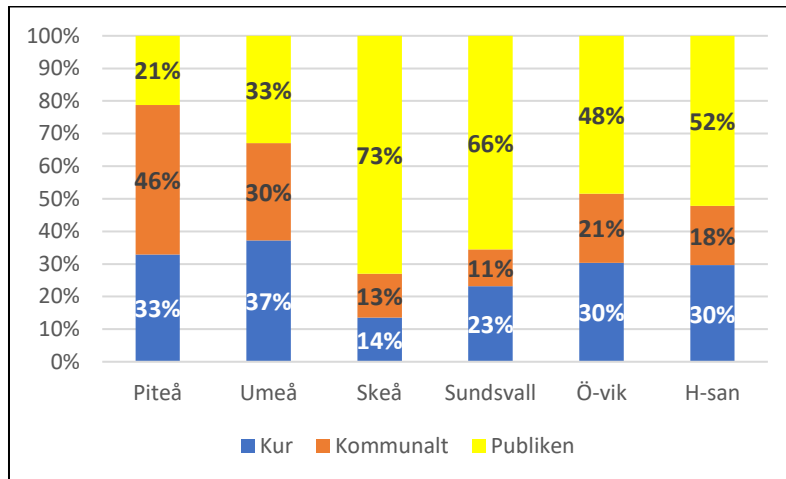
Klubb	Statligt	Antal medlemmar	Besökare per konsert	Tot antal besökare	Statligt bidrag / besökare
Umeå	480 000	400	150	4 500	107
Skeå	60 000	308	134	3 075	20

Av tabellen ovan kan man inte utläsa någon större skillnad i antal betalande medlemmar, antal besökare totalt eller sett per konsert. Ändå ligger bidraget sett per besökare 5 ggr så högt för den ena klubben.

Fördelning av intäkter

Hur stor del av en konsert betalas direkt av publiken (entré + ev. medlemsavgift) och hur mycket är bidrag?

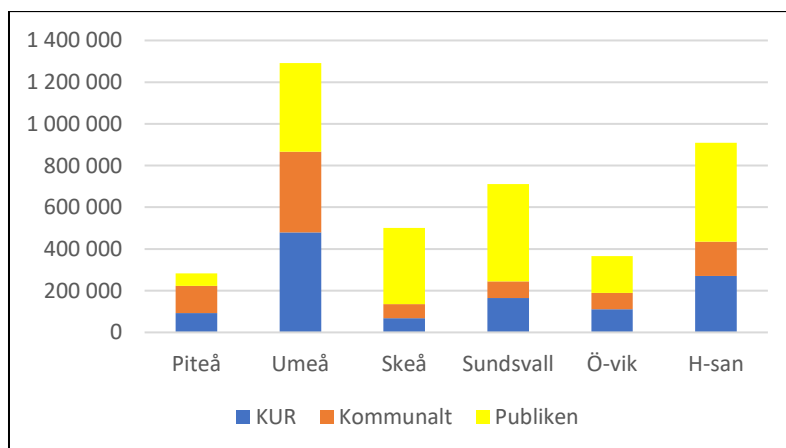
Diagrammet här visar resp. klubbs procentuella fördelning av intäkter.

Extremfallen här är Piteå och Umeå. Piteå har dokumenterat lägre publiksiffror än övriga och måste således täcka större del med bidrag. (och skulle svårligen klara den repertoar de har om bidragsnivåerna förändrades.)

För Skellefteås del har publiken de senaste 15 åren stått för mellan 70 och 80% av intäkterna. Styckepriset på entréer och medlemskap är i stort sett lika mellan alla klubbar. OBS! Det kan vara vanskligt att jämföra kommunala bidrag mellan klubbarna då kommunerna också kan bidra till verksamheten på andra sätt. Skellefteå har genomgående ganska "bussiga" lokalhyror i kommunala lokaler vilket ju också skall vägas in.

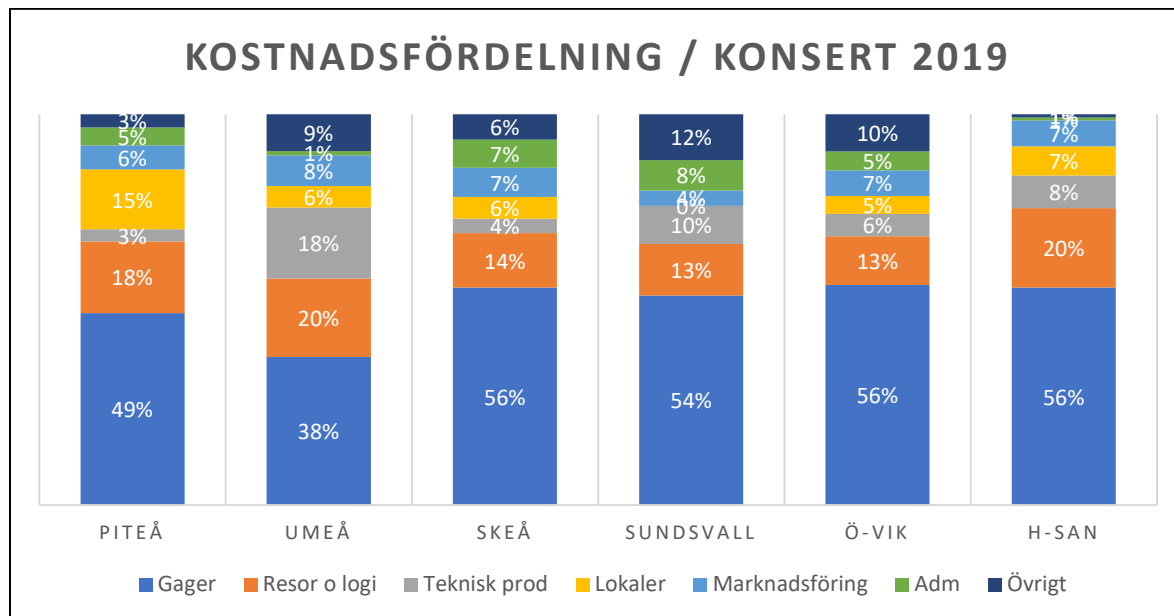
Diagrammet nedan visar intäkterna i kronor.

Den slutsats man kan dra av ovanstående är att Skellefteå och Sundsvall är riktigt bra på att jaga kostnader eftersom det är enda sättet när intäkterna inte räcker till.

Fördelning av kostnader

För att förstå var pengarna tar vägen kan man jämföra resp. klubbs kostnadsposter.

Som sig bör går största delen direkt och indirekt till artisterna. Norrlandskommuner slipper dessutom sällan kostnader för hotell och resor. Det enda som sticker ut i jämförelsen mellan klubbarna här är Umeås höga andel lagd på teknisk produktion. Förklaringen är så klart att man har råd med det.

Hur andra klubbar gör vet jag inte men i Skellefteå är det väldigt ofta styrelsen som med glada kamraters hjälp sköter riggning, ljud och ljus, städning och undanplockning, biljettförsäljning och garderob mm. Vi kör ofta i lokal med mycket primitiva förhållanden beträffande loger för artister, enkel scen med dåligt ljus, oftast amatörer vid mixerbordet osv. Ibland kolliderar ju detta med den raider som artisterna skickar men oftast visar artisterna stor förståelse för sakernas tillstånd.

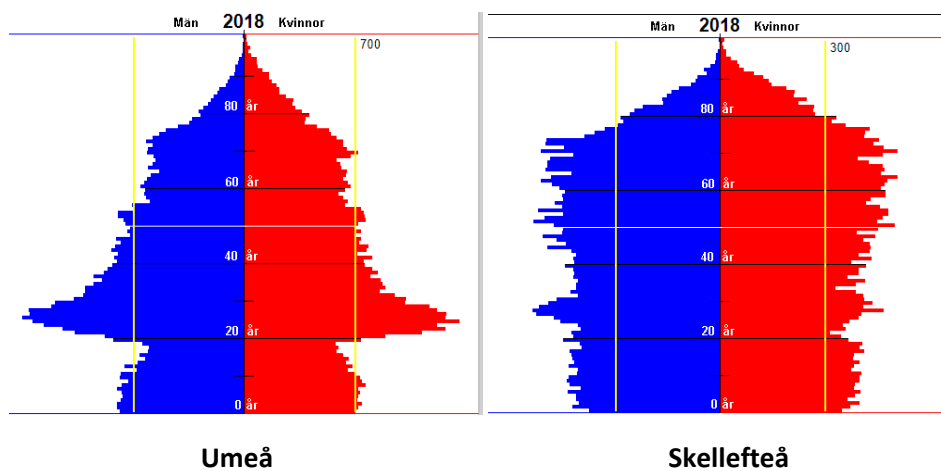
Det händer också att vi tackar nej till artister där vi inte kan uppfylla tekniska krav.

Olika befolkningsstrukturer.

Jag menar inte att bidrag från stat och kommun skulle påverkas av resp. klubbs olika medlemmar och hur genomsnittsbesökaren ser ut men antagligen påverkar det programutbudet och lite av hur man genomför sina konserter.

Antagligen är genomsnittsbesökaren i Umeå 10 – 15 år yngre (kanske mer) än i Skellefteå.

Umeå är en akademisk stad med många studenter och ett rörligt uteliv. Skellefteå är en utpräglad industristad med starka inslag av idrott och kyrklighet. Åldersstrukturen ser dessutom ganska olika ut.

Val av artister.

Kan valet av artister påverka kulturrådets bedömning av klubbens pekuniära behov? En sammanställning av vad resp. klubb redovisat till kulturrådets beträffande genomförda konserter.

(Här blir Umeås lista ganska lång då de, till skillnad från Skellefteå redovisar även artister med amatörstatus)

Många av de turnerande banden bokas i samarbete med klubbarna i Västernorrland, Skellefteå och Piteå vilket förklarar de ganska likartade programmen. Enstaka fall bokas också tillsammans med Umeå.

Skeå	Land	Umeå	Land
Blues Transfusion		Soundscape Orchestra	
Georg Riedel "Secret Song"		Blues Transfusion med Anna Sahlene	
Klas Toresson med Daniel Svensson trio		Dogwill	??
Baritone Rhapsody med Joan Chamorro	Spanien	Rickard Sandström Kvintett	
Alfred Hellström Kvartett med Gunilla Törnfeldt		Lindha och Fabian Kallerdahl Big Band	
Helen Sung Quintet	USA	Georg Riedels Secret Song	
Rigmor Gustafsson kvartett		Johan Gradens Olägenheter	
Beat Funktion		Lars Danielsson Liberetto III	
Katie Thiroux (trio)	USA	Änglaspel	

Bidragsfördelning bland jazzklubbar

Sid 8

Roffe Wikström & Niklas Medin		Orakel	
Christina Gustafsson		Åsa Mjörndal Kvartett	
Bill Öhrström		Staffan Öberg Nonet	
		Gurls	Norge
		LSDZ	
		Elisabeth Melander JazzAppear	
		Sol Sol	
		Midgårdsskolans improvisationselever	
		PM Fourtet	
		Shai Maestro Trio	Israel
		Kristin Amparo och Lilla Trion	
		Stockholm Jazz Orchestra spelar John Coltrane	
		Bottenhavet	
		Åskan	
		Dölerud Johansson Quintet med Palle Danielsson	
		Rigmor Gustafsson	
		Hannah Tolf	
		Norrbottnen Big Band med Bobo Stenson	
		Moragas's Mood	
		Oscar Fridolfsson Band	
		Ståhls Trio	
		Gard Nilssen Acoustic Unity	
		Susanna Risberg Septett	
		Klabbes Bank	
		Midgårdsskolans improvisationselever	
		Rikard From	
		Daniel Karlsson Trio	

Frånsett att smaken naturligtvis är olika hos olika programsättare kan jag inte se någon kvalitativ skillnad på de två klubbarnas program. Vare sig man väver in amatörer eller inte.

Fördelning på kön, hantering av minoritetsgrupper, satsning på musik för unga etcetera

Jag kan inte se någon större skillnad på antal kvinnliga styrelseledamöter, antal kvinnliga musiker, hur vi agerar gentemot ungdomar i publiken eller hur vi samarbetar med skolor.

Däremot kan jag se vissa skillnader på hur man i sin resp. ansökning mer eller mindre ordrikt beskriver satsningar på dessa mera "mjuka" parametrar.

Källor:

Ansökningshandlingar lämnade till kulturrådet 2019, alltså ansökningar inför 2020. En och annan uppgift också hämtad från resp. klubbs hemsida samt SCB. Siffrorna gäller alltså utfallet 2018 och/eller budget 2019.

Siffermaterialet är inte granskade med revisorsöga men torde i sammanhanget vara tillräckligt noggrant.

Vissa jämförelser görs mellan alla berörda klubbar, vissa tar bara upp ytterligheterna, dvs den klubb med störst resp. minst bidrag.